

ὄστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾷ
μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὐτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ἔχρηζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.

ΠΡ. καὶ μὴν φίλοις ἔλεινός εἰσορᾷν ἐγώ.

ΧΟ. μή που τι προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω; 255

ΠΡ. θνητούς γ' ἔπαυσα μὴ προδέρεσθαι μόρον.

ΧΟ. τὸ ποῖον εὐρῶν τῆσδε φάρμακον νόσου;

ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατώκισα.

ΧΟ. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγὼ σφιν ὄπασα. 260

ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;

ΠΡ. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

ΧΟ. τοιοῖσδε δὴ σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν

αἰκίζεταί τε, κούδα μὴ χαλᾷ κακῶν;

οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον; 265

ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλην ὅταν κείνω δοκῆ.

ΧΟ. δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὄρας ὅτι

ἡμαρτες; ὡς δ' ἡμαρτες, οὐτ' ἐμοὶ λέγειν

καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν

μεθῶμεν· ἄθλου δ' ἐκλυσιν ζήτει τινά. 270

ΠΡ. ἐλαφρόν, ὄστις πημάτων ἔξω πόδα

ἔχει, παραινεῖν νουθετεῖν τε τὸν κακῶς

253. ἠλγύνθη Ald. Rob. Turn.

254. ἔλεινός Ald. Rob. Turn. Atticos ἔλεινός tantum usurpare monet Porsonus Praef. ad Hecub. p. vii.

255. οὐ μὴν τοι Colb. 1.

256. θνητούς ἔπαυσα Ald. Rob. Turn. quos sequitur Hermannus Obs. Crit. p. 5. θνητούς γ' Lips. 2. Pors. Imo; mortales, etc. Nicephor. ad Synes. p. 406. prave μόρον exhibet, et mox κατοκίσας, haud male; ita quoque Schol. A. "Plato Gorg. 523. D. (290.)" R. P.

261. φλογωπὸν Ald.

265. οὐδέν Rob.

266. ἐκείνω Ald. δοκεῖ Rob.

270. ἄθλου Ald. ἄθλων Rob. Turn. Person. ἄθλου Med. Colb.

2. G. K. M. 1. 2. Φ. Schol. B. Ald. marg. recte. cf. v. 65.

272. νουθετεῖν Ald. τοὺς κακῶς πράσσοντας omnes MSS. et edd. Porsonus obelo notat. πράσσοντας· εὖ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην Elmsleius. Heathii correctionem, quam et Stanleius quoque in curis posterioribus notarat, in textum recepi. Locum mihi indicavit Gaisfordius e Phrynichi Apparatu Sophist. MS. qui hanc emendationem defendere videtur. ἐλαφρόν παραινεῖν τῷ κακῶς πεπραγότι. ἐλαφρόν σημαίνει τὸ ῥάδιον καὶ κοῦφον. Terent. Andr. II. i. 11. Facile omnes quum valemus recta consilia aegrotis damus. Quod ex Menandri versu expressum fuisse notat Muretus V. L. I. 9. Ὑγιῆς νοσοῦντα ῥᾶστα πᾶς τις νουθετεῖ.